

Sygn. akt II Ka 258/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale prokuratora Renaty Duszczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2022 r.

sprawy **A. M.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 8 lutego 2022 r. sygn. akt II K 667/20

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 258/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 8 lutego 2022 r. w sprawie II K 667/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	obraza przepisów prawa karnego procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk - poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, prowadzącą do interpretacji na niekorzyść oskarżonego faktu przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu i bezpodstawnego uznania, że jego późniejsza zmiana stanowiska wynikała jedynie z przyjętej linii obrony, z pominięciem wątpliwości, które rodzi dogłębna analiza tegoż dowodu, z zachowaniem wymagań zasady domniemania niewinności nakazującej niedające się usunąć wątpliwości rozstrzygać na korzyść oskarżonego, co winno prowadzić do ustalenia, że oskarżony, będący osobą niewykształconą i posiadającą trudności w wyrażaniu myśli, w czasie przesłuchiwania przez funkcjonariuszy policji popełnił błąd co do treści zarzutu, ale w dalszym toku postępowania prawidłowo zweryfikował swoje stanowisko, kategorycznie wskazując, że nie zrozumiał w pełni treści zarzutu, tj. powziął przeświadczenie, że	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>oskarżony jest o wyrąb nie 115 szt., ale 15 szt. drzew ponad masę drewna wynikającą z umowy, gdyż przy braku innych dowodów, a nawet istnieniu dowodów przeciwnych, tj. dowodów z niekwestionowanych przez Sąd dokumentów w postaci poświadczeń legalizacji pochodzenia drewna (k. 100,101) oraz świadectw cechowaniu drewna (k. 102, 103), czy w końcu drzewna z tabliczkami cechowymi oraz zeznań leśniczego, nie ma znaczenia, że oskarżony wskazywał, że drewno zabezpieczone przez Policję na jego posesji pochodzi w całości z działki gminnej i że faktycznie wyciął więcej drzew, licząc, że to „nie wyjdzie”, a także, że przyznawał, że być może wyrąbał „2-5 drzew więcej, ale nie aż tak dużo”, by później stanowczo twierdzić, że nie wyciął nawet wszystkich oznaczonych przez leśniczego drzew oraz że „nie upominał się o karę”, ale równocześnie twierdził, że w postępowaniu przygotowawczym chciał dobrowolnie poddać się karze, albowiem w braku innych dowodów dokonania wyrębu drzew przez oskarżonego (brak bezpośrednich świadków wyrębu lub późniejszego rozporządzenia drewnem), nie mogą stanowić podstawy uznania winy jedynie nieścisłości i niejasności w stanowisku i wyjaśnieniach oskarżonego oraz niekategoryczne potwierdzenie faktu, że z działki leśnej wyrąbano (wycięto) więcej drzew niż zakupił ich oskarżony;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- zacząć należy od tego, że wszystkie zarzuty obrońcy jako składniki środka odwoławczego, poza tym, że były bezzasadne,</p>		

zostały w sztuczny sposób rozbudowane do stanu swoistego uzasadnienia. W następujących po sobie zarzutach obrońca podnosił kwestie sprowadzające się do tego samego, meritum tego czego próbował dowieść i co, jego zdaniem, powinien był ustalić Sąd Rejonowy ferując wyrok w sprawie niniejszej. Zarzuty apelacyjne nie powinny być dublowane, lecz sprowadzać się do jednego, konkretnego uchybienia, w myśl zasady jedno uchybienie to jeden zarzut. W uzasadnieniu wniesionej apelacji winno z kolei znaleźć się rozwinięcie zarzutów. W przedmiotowej sprawie apelacja obrońcy miała zaburzoną strukturę, w kilku miejscach powielono już poruszone uprzednio kwestie, wskazując również na polemiczne argumenty, które nie mogły mieć wpływu na treść zaskarżonego wyroku, albowiem sprowadzały się do kwestii nieistotnych, które dla ustalenia winy oskarżonego lub jej braku nie miały znaczenia.

- analiza akt sprawy niniejszej i uzasadnienia zaskarżonego wyroku doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania, że Sąd Rejonowy ocenę dowodów przeprowadził w sposób czyniący zadość art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk. Dokonana przez ów Sąd ocena zgromadzonego materiału dowodowego uwzględniała zasady wiedzy i doświadczenia życiowego, stanowiąc wynik rozważenia okoliczności zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego, będąc przy tym logicznie i przekonująco uzasadnioną. Wszakże o sile argumentów przemawia ich merytoryczna treść, nie zaś obszerność wyводу, przy jednoczesnej rozbudowanej polemice, jaką odnotować można było w uzasadnieniu wniesionej apelacji. Jej autor ograniczył się do

zakwestionowania zaprezentowanej przez Sąd I instancji oceny dowodów i przedstawienia własnej i to właśnie nieliczącej się z regułami art. 7 kpk, a nadto nader wybiórczej (a więc sprzecznej z przepisem art. 410 kpk) oceny materiału dowodowego. Taki sposób motywacji podniesionych zarzutów nie mógł przynieść oczekiwanego rezultatu. W tym miejscu podkreślić bowiem należy, że wszystkie dowody przeprowadzone w sprawie niniejszej zostały przez Sąd Rejonowy ocenione w sposób kompleksowy i wszechstronny. Wbrew stanowisku obrony, Sąd I instancji zasadnie nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego z postępowania sądowego w części, w której kwestionował on swoje sprawstwo, odmiennie aniżeli w postępowaniu przygotowawczym, w którym poza przyznaniem się do winy, wyraził nawet wolę skazania w trybie konsensualnym z art. 335 kpk. Składając wyjaśnienia w dniu 5.04.2019 r. przyznał, iż całe drzewo wycięte w lesie w M. zostało złożone na jego działce i to drzewo zostało zabezpieczone przez Policję i nie ruszał tego drzewa od tej pory (k. 61). Wersja wydarzeń – linia obrony, w której część składowanego na jego posesji drzewa pochodziła z jego prywatnego lasu pojawiła się dopiero w późniejszym czasie. Tłumaczenie obrońcy, iż oskarżony jako osoba niewykształcona i posiadająca trudności w wyrażaniu myśli w czasie przesłuchania popełnił błąd, nie rozumiejąc stawianego mu zarzutu i jego co podpisuje w protokole, sprowadzało się do gołosłownej dysputy. Wszakże w sprawie niniejszej nie zachodziły wątpliwości co do kwestii poczytalności oskarżonego. Zarzut stawiany oskarżonemu również nie sprowadzał się do skomplikowanych

konstrukcji prawnych. W tej sytuacji powołanie się na pomyłkę co do liczby skradzionych krzew (15-stu zamiast 115-stu) pozostawało gołosłowne wobec jego wcześniejszych wyjaśnień i nie znajdowało, zdaniem Sądu Okręgowego, logicznego uzasadnienia. Tym bardziej, że wolę skazania w trybie konsensualnym art. 335 kpk A. M. wyraził po raz kolejny podczas kolejnego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego (k. 767). Dwukrotnie w protokole znalazł się zapis o wysokości nawiązki w wysokości podwójnej wartości skradzionego drzewa (k. 61 i 76) o niebagatelnej kwocie ponad 16 tys. zł (zatem nie może być mowy o błędnie oskarżonego co do ilości drzew, gdyż kwota 16 tys. zł nie mogła w oczywisty sposób dotyczyć równowartości 15 drzew).

- jak wskazał obrońca, oskarżony wyjaśniając w późniejszym czasie w postępowaniu przygotowawczym twierdził „stanowczo” że nie wyciął nawet wszystkich oznaczonych przez leśniczego dwudziestu kilku drzew. Niezależnie od tego jak „stanowczo” są wyjaśnienia oskarżonego, Sąd konfrontować je musi z innymi dowodami i okolicznościami obiektywnie przeczącymi tymże wyjaśnieniom. Z działki leśnej nr ewidencyjny 317/2 będącej własnością Gminy K. wycięto 130 drzew, a nie 22 i fakt ten nie był kwestionowany przez strony procesowe. Racjonalność powołania się przez oskarżonego w postępowaniu sądowym na brak wycięcia nawet tych oznaczonych przez leśniczego drzew całkowicie rozmięła się z wynikami oględzin miejsca zdarzenia, tj. w/w działki. Brak przyznania się do winy oskarżonego na

dalszych etapach postępowania jest jego konstytucyjnym prawem zagwarantowanym obowiązującymi przepisami. Wyjaśnienia pochodzące od tego samego oskarżonego, różniące się diametralnie i przez to niespójne nawet wewnętrznie, tak jak każdy inny dowód podlegają jednak kompleksowej ocenie Sądu, który każdorazowo konfrontuje je z innymi dowodami zgromadzonymi sprawie i nieodpartą logiką sytuacji i na tej podstawie wyprowadza właściwe wnioski odnośnie sprawstwa konkretnego oskarżonego. Do wniosków Sądu Rejonowego Sąd Okręgowy nie miał jakichkolwiek zastrzeżeń, nie stwierdzając w tym względzie obrazy przepisu art. 7 kpk. Świadczenia legalizacji drewna nie mogły być ocenione zupełnie bezkrytycznie z przyczyn szczegółowo omówionych przez Sąd Rejonowy (k. 262 rubryka dotycząca zeznań leśniczego W. M.), a właśnie w taki sposób do tychże dowodów podszedł obrońca wysuwając z tych niekategorycznych dowodów, kategoryczne wnioski nawet nie tyle co do braku sprawstwa oskarżonego (bo wycinki 15 nadprogramowych drzew nawet on logicznie nie był w stanie zaprzeczyć i nawet nie próbował), lecz co do błędu co do ilości wyciętych przez oskarżonego drzew. Z tych też względów, Sąd Okręgowy odsyła do przekonującego uzasadnienia Sądu I instancji odnośnie tej kwestii.

Wniosek

1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

2. o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. M. kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, w tym uprzednie rozpoznanie sprawy, według norm przepisanych.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków		
Lp.	Zarzut	
2.	<p>obraza przepisów prawa karnego procesowego mająca wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk - poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów prowadzącą do oparcia orzeczenia wyłącznie na odwołanym przez oskarżonego przyznaniu się do winy i braku rozważenia tej okoliczności, że w toku postępowania nie ujawniono innych dowodów, które miałyby potwierdzać sprawstwo i winę oskarżonego, a jedynie dowody świadczące o tym, że możliwe było, iż bliżej nieustalona osoba, w bliżej nieustalonym okresie, zbliżonym jedynie do czasu dokonywania wyrębu przez oskarżonego, dokonała wyrębu drzew z terenu należącej do gminy K. działki leśnej nr (...) w bliżej nieokreślonej ilości</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Okręgowy rozważył ten zarzut biorąc pod uwagę to do czego		

dokładnie sprowadzała się jego istota, a nie jak zakwalifikował go obrońca w petitum wniesionej apelacji. Analiza wniesionego środka odwoławczego zdaje się ukazywać, że jego autor widzi możliwość stosowania zasady określonej w art. 5 § 2 kpk powołując się na to, że to „blżej nieustalona osoba, w blżej nieustalonym okresie, wyrębu drzew z terenu należącej do gminy K. działki leśnej nr (...) w blżej nieokreślonej ilości”. W ocenie Sądu Okręgowego, sprowadzało się to do tworzenia i mnożenia zupełnie abstrakcyjnych i gołosłownych spekulacji, nie mających jakiegokolwiek wsparcia i potwierdzenia w zgromadzonych dowodach i okolicznościach tej sprawy. Wątpliwości o których stanowi art. 5 § 2 kpk słusznie nie stwierdził Sąd I instancji, ale także nie dostrzegł ich również Sąd Okręgowy. Biorąc pod uwagę treść relacji mieszkańców miejscowości M. uprawnionym jest wniosek, iż oskarżony skorzystał ze sposobności posiadania zezwolenia na wycinkę znacznie mniejszej ilości drzewa, świadom, że w razie ewentualnych pytań chociażby sąsiadów i reszty lokalnej społeczności mogących zaobserwować podejmowane przez niego czynności związanych z wycinką, przedstawi im legalny dokument. Na niekorzyść oskarżonego przemawiały poza jego przyznaniem się z postępowania przygotowawczego także inne dowody w postaci zeznań świadków: W. M., L. Ś., A. P., M. C. (1), T. B. i A. C. we wzajemnym powiązaniu, jako relacje wzajemnie się uzupełniające. Z zeznań T. B. (k. 46) wynikało bezpośrednio, że oskarżony dokonał kilku kursów z załadunkiem w postaci ściętego drzewa najpierw ciągnikiem z doczepionym wozem, następnie kilka kursów pojazdem

typu Ż. i każdorazowo następowało to z gminnej działki leśnej w M., której dotyczył akt oskarżenia wniesiony w tej sprawie.

- jak wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie II AKa 72/06 nie jest ani wystarczające, ani skuteczne jedynie teoretyczne i gołosłowne wysłowienie pewnej hipotetycznej możliwości i na tej tylko podstawie formułowanie zarzutu, że ustalenia sądu są błędne, bowiem tej ewentualności nie uwzględniają lub też nie stanowią jej bezwzględnego zaprzeczenia. Każde dowodowe twierdzenie wymaga uwiarygodnienia, poprzez wskazanie na fakty realnie istniejące i poddające się obiektywnemu poznaniu procesowemu. Bez takiego zaś wymogu zakwestionowane mogłyby zostać wszelkie dowody i ustalenia sądu, a sąd byłby wikłany w niekończące się i w wielu wypadkach całkowicie nierealne procedury badania tych hipotez i ich dowodowego weryfikowania (OSA 2007 nr 1, poz. 4, str. 50, KZS 2006 nr 9, poz. 54, OSA/Wr. 2007 nr 1, poz. 23, Legalis Numer 80195). Norma wyrażona w art. 5 § 2 kpk zostaje bowiem naruszona nie tylko wtedy, gdy nieusuwalnych wątpliwości nie rozstrzygnięto na korzyść oskarżonego, ale również wtedy, gdy organ procesowy bezzasadnie korzysta z tej dyrektywy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2015 r., sygn. IV KK 143/15, Legalis Numer 1341833). W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy wykorzystał w toku postępowania sądowego wszystkie istniejące możliwości dowodowej weryfikacji też aktu oskarżenia i twierdzeń obrony, nie uchylając się od oceny dowodów i wyczerpującej argumentacji w tym zakresie,

<p>słusznie uznając, iż wątpliwości co do sprawstwa oskarżonej nie zaistniały.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu;</p> <p>2. o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. M. kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, w tym uprzednie rozpoznanie sprawy, według norm przepisanych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.</p>	<p>obraza przepisów prawa karnego procesowego mająca wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk - poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów polegającą na oparciu orzeczenia wyłącznie na odwołanym przyznaniu się do winy oskarżonego i pominięciu dowodów wskazujących na niewinność oskarżonego, tj. zeznań świadków: W. M. (k. 36-38, 128-129, 170-172, 201-203), A. C. (k. 231-232, 220), M. C. (2) (k. 50, 184-185), A. P. (k. 7, 181-182) i T. B. (k. 46, 183-184) oraz dokumentów: potwierdzeń cechowania drewna (k. 100, 101), świadectw legalności (k. 102, 103) i potwierdzenia zapłaty (k. 243), które nie były przez</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>Sąd kwestionowane (za wyjątkiem zeznań L. S.), a także zeznań świadka S. W. (str. 2-3 protokołu rozprawy z dnia 28.04.2021) - dopuszczanego z urzędu, potwierdzającego fakt zabrania z działki gminnej przez oskarżonego drzewa tylko i wyłącznie w masie przez niego nabytej, którego zeznań Sąd w przeważającej części nie uznał, z uwagi na to, że jego udział ograniczał się do przewiezienia pociętego na kawałki drewna na działkę oskarżonego, wobec czego zdaniem Sądu nie mógł on posiadać szczególnej wiedzy na temat wycinki, nie dostrzegając tego faktu, iż była to osoba najbliższej obserwująca faktyczne działania oskarżonego na działce leśnej należącej do Gminy K., a żaden inny świadek przesłuchiwany w sprawie także nie obserwował czynności wycinania przez oskarżonego drzew.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Rejonowy wbrew twierdzeniom obrońcy wcale nie pominął dowodów „na korzyść” dla oskarżonego, lecz wszystkie wskazane przez obrońcę dowody ocenił w sposób zgodny z art. 7 kpk, zajmując klarowne stanowisko co do ustaleń faktycznych. Obrońca zaś z dowodów przeprowadzonych w tej sprawie wybiórczo i wyrywkowo przytoczył tylko to, co chociażby jedynie iluzorycznie pasowało do przyjętej linii obrony, z przemilczeniem tego wszystkiego, co obciążało jego mocodawcę. Dobrym przykładem w tym względzie jest twierdzenie obrońcy, że z zeznań S. M. wynikało, że oskarżony z leśnej działki gminnej zabrał wyłącznie taką ilość drzewa na jaką</p>		

miął zezwolenie, z jednoczesnym przemilczeniem tego, iż z zeznań T. B. wynikało z kolei, że oskarżony zrobił nie tylko kilka kursów z lasu ciągnikiem z wozem, o których zeznał w/w świadek, lecz także kilka dodatkowych, kolejnych kursów pojazdem Ż.. Chociażby z tego względu, do zeznań S. W. Sąd Rejonowy nie mógł podejść bezkrytycznie, w sposób jaki życzyłby sobie obrońca. Zwrócić należało uwagę, iż świadek ten mógł obawiać się powiązania go z kradzieżą leśną, której dotyczył stawiany oskarżonemu zarzut. To co dokładnie oskarżony miał zrobić z nadprogramowym drewnem pozyskanym z działki leśnej, będącej własnością Gminy K. – gdzie i komu ją sprzedał pozostawało bez znaczenia dla kwestii jego winy, jako okoliczność dotycząca tego co miał się stać po popełnieniu czynu zabronionego. Weryfikowanie zeznań świadków w części dotyczącej tego, któremu stolarzowi miał on ewentualnie sprzedać to drzewo, nie było zatem celowe. Rodzaj drzewa, który wyciął oskarżony wcale nie musiał zostać ustalony na podstawie zeznań świadków. Twierdzeniom oskarżonego, że pozyskiwał on głównie tzw. suszki i drzewa padłe w prosty sposób przeczyła dołączona do akt sprawy dokumentacja fotograficzna.

Wniosek

1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. M. kosztów zastępstwa procesowego za

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>obie instancje, w tym uprzednie rozpoznanie sprawy, według norm przepisanych.</p>		
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
<p>4.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, poprzez uznanie, że A. M. w okresie od bliżej nieustalonego dnia stycznia 2019 roku do 8 marca 2019 roku w M., województwie (...), dopuścił się wyrębu, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 95 drzew sosnowych z gminnej działki leśnej numer (...), powodując straty o wartości co najmniej 6 909, 35 zł na szkodę gminy K., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk, podczas gdy A. M. dokonał legalnego zakupu od Urzędu Gminy (...) mp (metry przestrzenne) drewna opałowego, gdzie wyznaczono 23 szt. drzew do wycinki (wyrębu) oraz wskazano oskarżonemu obszar, z którego wyciąć miał dodatkowo drzewa chore, obumierające, suche (posusz) i tzw. złomy, do uzyskania nabytej masy 6 mp drewna, właściwy miejscowo leśniczy dokonał ocechowania drewna pozyskanego z lasu gminnego przez oskarżonego i wydał zaświadczenie o legalności pozyskania przez niego drewna bez zastrzeżeń, przy czym niemożliwym było późniejsze ustalenie, czy masa drzew wyciętych w lesie gminnym była większa, niż nabyta przez</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	oskarżonego, z uwagi na treść zawartej umowy, tj. nabycie masy drewna, w skład której wchodziły drzewa chore, suche i połamane o różnej kondycji i długości, a nie wyłącznie indywidualnie oznaczone sztuki drzew.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut wtórny, skutkowy, sprowadza się do ogólnego negowania stwierdzenia przez Sąd Rejonowy sprawstwa oskarżonego w zakresie czynu przypisanego mu w zaskarżonym wyroku. Aby dowieść zaistnienia względnej przesłanki odwoławczej z art. 438 pkt 3 kpk, obrońca opierający środek odwoławczy na tej podstawie, winien wykazać, że ustalenia Sądu I instancji albo nie znajdują oparcia w żadnym dowodzie, albo źródło tego błędu tkwi w obrazie art. 7 kpk i art. 410 kpk, bądź też w istotnych brakach postępowania dowodowego (np. obrazie art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk). Żadna z tychże sytuacji nie zaistniała w tej sprawie. Jeżeli Sąd Rejonowy nie naruszył żadnego z przepisów ze sfery gromadzenia i oceny dowodów, to brak było również podstaw do skutecznego kwestionowania poczynionych ustaleń. Podniesienie zarzutu opisanego w art. 438 pkt 3 kpk w zasadzie zastrzeżone jest do takich przypadków, kiedy materiał dowodowy został poprawnie skompletowany i oceniony, a pomimo tego poczynione ustalenia faktyczne nie odpowiadają wnioskowi wynikającemu z tychże dowodów (por. wyrok SN z 9.09.2021 r., V KK 341/20, OSNK 2021, nr 10, poz. 40, LEX).</p>		

Wniosek		
<p>1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu;</p> <p>2. o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. M. kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, w tym uprzednie rozpoznanie sprawy, według norm przepisanych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków		
Lp.	Zarzut	
5.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, poprzez uznanie, że A. M. dokonał z terenu należącej do gminy K. działki leśnej nr (...) wyrębu (wycinki) większej liczby drzew niż drzewa o masie 6 mp w oparciu o ustalenie, że na posesji oskarżonego ujawniono 15 mp drewna, bez rozważenia tej okoliczności, że oskarżony udowodnił stosownymi dokumentami pochodzenie dodatkowych 9 mp drewna z jego prywatnego lasu, co potwierdził leśniczy W. M., a obciążające oskarżonego zarzuty świadka L. S., nie zawierające relacji odnośnie tego, ile drzew miał wyciąć oskarżony (ponad drzewa zakupione od Gminy) i co się miało stać z pozyskanym przez oskarżonego nielegalnie drewnem, a jedynie powtórzenie zasłyszanych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	plotek, które zostały zweryfikowane ze skutkiem negatywnym, nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut wtórny, po raz kolejny odnoszący się do znaczenia dowodu w postaci świadectw legalizacji drewna w kontekście zeznań leśniczego W. M., co jak już wskazano Sąd Rejonowy trafnie i logicznie omówił na k. 262 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, a w ocenie tej Sąd Okręgowy nie stwierdził obrazy przepisu art. 7 kpk i błędu określanego w orzecznictwie jako tzw. błąd dowolności. Sąd I instancji rzeczowo wskazał, iż nie można tracić z pola widzenia, że każdorazowo cechowanie drzewa miało następować na posesji oskarżonego, a leśniczy w zakresie pochodzenia drzewa bazował na zapewnieniach A. M.. Skarżący we wniesionej apelacji formułując zarzuty nie powinien poprzestać na powieleniu linii obrony oskarżonego z postępowania sądowego, lecz skupić się na obaleniu ustaleń i oceny dowodów zaprezentowanej przez Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, czego w apelacji obrońcy wniesionej w tej konkretnej sprawie wyraźnie zabrakło.		
Wniosek		
1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

2. o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. M. kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, w tym uprzednie rozpoznanie sprawy, według norm przepisanych.		
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków		
Lp.	Zarzut	
6.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, poprzez uznanie, że A. M. dokonał z terenu należącej do gminy K. działki leśnej nr (...) wyrębu (wycinki) większej liczby drzew niż drzewa o masie 6 mp polegający na oparciu się jedynie na tej okoliczności, że na w/w działce wycięto około 130 szt. drzew, zaś świadek - leśniczy W. M. użył sformułowania, że wyciął te drzewa A. M., pomimo to, że nie przeprowadzono w sprawie dowodów wskazujących na to, iż to rzeczywiście oskarżony wyciął na działce gminnej drzewa ponad masę 6 mp, za które uiszczył opłatę, a świadek W. M. sprostował swoje zeznania, w których obwiniął oskarżonego o dokonanie wyrębu zeznając (str. 7 protokołu rozprawy z dnia 29.10.2020r.) „ja zasugerowałem się tą całą sytuacją, bo to był gorący temat, każdy o tym mówił i z rozpędu tak powiedziałem, że to oskarżony”.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Obrońca w ramach tego zarzutu raz jeszcze zwraca uwagę na te same okoliczności, w swoisty sposób atomizując zgromadzone w sprawie dowody, tym razem zeznania leśniczego W. M., jednocześnie wystrzegając się konfrontacyjnej oceny dowodów w sposób, w ich wzajemnym powiązaniu, w sposób jaki dokonał tego Sąd Rejonowy. Był to kolejny zarzut wtórny, opierający się na odmiennej redakcji zarzucanego już wcześniej uchybienia, niewnoszący do sprawy nic więcej, ponad to, co zostało już omówione uprzednio.</p>		
Wniosek		
<p>1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. M. od popełnienia zarzucanego mu czynu;</p> <p>2. o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. M. kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, w tym uprzednie rozpoznanie sprawy, według norm przepisanych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
--	--

1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<p>- apelacja obrońcy w całości okazała się bezzasadna, zatem oskarżony, zgodnie z art. 636 § 1 kpk, winien ponieść koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w całości, gdyż w sprawie nie zachodzą podstawy do zwolnienia oskarżonego od ich zapłaty.</p> <p>- na zasądzone koszty sądowe składa się opłata w kwocie 100 zł (określona na podstawie art. 7 w zw. z art. 12 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych - tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (stanowiąca ryczałt za doręczenia pism w sprawie).</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana